

който лишава главното командувание отъ възможността да ръководи и най обикновеннитѣ операции. Уровеня на интелектуалното развитие на турскитѣ офицери въ миналата война далечъ не бѣше такъвъ, за да има мѣсто за една малко много широка лична инициатива.

Но да се повърнемъ на дѣйствиата на колоната на Реджепъ паша: Слѣдъ доволно продължителна стрѣлба, прѣднитѣ седемъ баталиона. часа около 11¹/₂, трѣгнаха стрѣмнително въ атака противъ Стоманената батарея и окопитѣ около нея. Благодарение на лѣсистата мѣстность, това движение ставаше, повидимому, съ не особено голѣми загуби. Русситѣ се ползуваха отъ всеко показване на сгъстенитѣ турски части по малкитѣ открити полянки, за да ги обсилятъ съ картеченъ огънь. Скоро турската верига се показва у подножието на Стоманената батарея, и дѣсния ѝ флангъ—срѣщу расположението на 2-рата и 3-тя дружини. Слѣдъ кратка една почивка, тѣ се опитаха да се хвърлятъ напредъ, но срѣщнати съ дружинитѣ залпове на Орловцитѣ и дружинитѣ, а така сжщо и съ картеча отъ Стоманената батарея, тѣ се оттеглиха назадъ, спрѣха се въ гората и откриха безпорядъченъ огънь.

Часа бѣше вече 12 и въ това врѣме пристигнаха на позицията 1-ия и 3-ти баталиони отъ Брянския полкъ, привѣтствовани съ радостнитѣ викове „ура“ на опълченцитѣ. Тѣ веднага усилиха главната позиция и се расположиха: 1-ия баталионъ — между Централната и Сѣверна височини, а третия на Страничната височина. 2-ия баталионъ пристигна около 3 часа слѣдъ пладнѣ, и състави общъ резервъ, като се расположи задъ Сѣверната височина.

Таквозъ бѣше положението на работитѣ когато, часа въ 2 слѣдъ пладнѣ, Реджепъ паша подкрѣпи съ нѣколко баталиона прѣднитѣ си части и прѣдприе нова атака. Тозъ пѣтъ турцитѣ вървяха твърдѣ стремително и почнаха да се катерятъ по стрѣмнитѣ височини на Стома-